

A  ı k k a r a

Hayâli, kayalı, hakka dayalı dergi

- ◆ Pir Sultan Abdal ◆ Tacettin Şimşek ◆ Hızır İrfan Önder ◆ Tayyib Atmaca
◆ M. Nihat Malkoç ◆ Nurgül Kaynar Yüce ◆ Aslan Avşarbey ◆ Halit Yıldırım
◆ Hikmet Başaran ◆ Halil Manuş ◆ Murat Canbolat ◆ Mehmet Pektaş
◆ Ramazan Demirtaş ◆ Ali Rıza Güneş ◆ Hacı Musa Tuncer
◆ Kadir Karaman ◆ Celil Çınkır

98 Sayı 21 Nisan 2026

APP Plaka Alarmı/iki

◆ Mehmet Pektaş

APP plaka meselesi gündemdeki yerini koruyordu. Memlekette bazı konularda olduğu gibi bu konuda da herkesin bir fikri, söyleyeceği bir sözü vardı. Sürücülere 1 Nisan'a kadar süre verilmesiyle vatandaşlar biraz olsun rahatlamıştı. Pimpirikli vatandaşlarımız plakalarını zaten değiştirmişti, değiştirmeyenler de 1 Nisan'a kadar evelallah halledecekti.

Bir kısım garantici vatandaşlarımız ise panikle hareket etmeyi doğru bulmuyor, birbirlerini "Hele biraz bekleyelim." diye teskin ediyordu.

Bir kısım vatandaşlarımız ise bu bir defa ertelendi arkası gelir, önce yılbaşına kadar süre verirler. Yılbaşına doğru bir erteleme daha olur. Sonra zaten seçim sath-ı mailine girilir ve af sezonu açılır düşüncesindeydi.

Bir kısım vatandaşlarımız ise elle geleni düğün bayram bellediklerinden cezaymış, trafikten menmiş umurlarında değildi. Konu açılınca ellerini şöyle bir sallayıp "Bize sıra gelene kadar ohooo!" diye "oo"ları uzatmakla meşguldü.

Bir kısım vatandaşlarımız sadece bu işte değil her işte sona kaldıklarından Aladağ'dan serin durumdaydılar. Vatandaşlarımız kısım kısım saymakla bitmeyeceğinden biz gelelim Necati Bey'e.

Necati Bey, trafik bürodan da Şoförler Odasından da umduğunu bulamamıştı. Eve döndükten sonra aracının karşısına alıp 17 senelik plakalarını tekrar kontrol etti. 06 APP... Hiçbir sorun görmüyordu.

"Şu kahvedekilerin boşboğazlığı..." diye söylenirken karısı Fikriye kapıda belirdi:

"Ne oldu, halledebildin mi plaka işini?"

"Bir şey yok plakada hanım. Bizim kahvedekiler içime kurt düşürdü."

"Aman aman bir şey olmasın. Biraz önce televizyonda 140.000 lira ceza yazılacak diye

haber vardı."

"O haber sahte plakalarla ilgili. Bizi kapsamıyor."

"Ne bileyim? Bizimki de APP olunca telaşlandım."

"Haydi sen bir kahve yap da çardağın altında içelim." diyerek konuyu kapattı Necati öğretmen. Daha da açmayacaktı aslında. Ne var ki başını yastığa koyup gözlerini kapattığı anda önünde ceza makbuzları uçuşmaya başladı. Kulaklarına ise telsiz sesleri geliyordu. Yatakta bir o yana bir bu yana döndü durdu. Uykuya daldığında saat gece yarısını çoktan geçmişti.

Uykuya dalmasıyla trafik polislerinin peşine düşmesi bir oldu. Bu yaşa gelmiş adam, polisten kaçacak değildi elbet; hemen aracını sağa çekti. Ehliyetini, ruhsatı daha sorulmadan polisler uzattı. Polislerden birisi Necati'nin ehliyetini sorgularken diğer polis plakayı kontrol ediyordu.

Kendinden emin sakın sakın bekleyen Necati, plakaya bakan polisin sesiyle sarsıldı:

"Amirim bu plaka APP!"

Bir anda diğer polisler de plakanın başına üşüşmüştü.

Amir, kestirip attı:

"Derhal cezai işlem uygulayın!"

Ne olduğunu bile anlayamayan Necati, eline tutuşturulan kalemle 140.000 liralık ceza makbuzunu tam imzalamıştı ki gözlerini açtı. Soluk soluğa kalmıştı. Trafikte değil yatağında olduğunu anlayınca rahatladı:

"Neyse ki rüyaymış." dedi mırıldandı.

Başka şeyler düşünmeye çalışarak tekrar gözlerini yumdu. Yumdu yummasına ama uykuya daldığı anda kendini yine direksiyon başında buldu. Peşindeki ekip otosu; ışıklarını yakmış, siren çala çala onu kovalıyordu. Sağa çekmek yerine bu defa kaçmayı tercih etse de çok geçmeden yakayı ele verdi.

Polis memuru, Necati'nin ehliyetini alıp

bilgilerini kontrol etti:

“İkinci ihlali yapmışsın! 280.000 lira ceza keseceğiz. Araç da trafikten 60 gün men edilecek. Neden kaçtığın şimdi anlaşıldı.” dedi öfkeyle.

Necati, rüyada olduğunun farkında olmadığından kendini savunmaya çalıştı:

“Memur Bey, ilk cezayı rüyamda yemiştim. Bu benim ilk cezam.”

Polis, ceza makbuzunu doldurmaya başlamıştı bile:

“Bizi ilgilendirmez beyefendi, burada böyle görünüyor.” dedi sesinin en sert tonuyla.

Çaresizce önüne uzatılan evrakı imzalayan Necati, makbuzu katlayıp cebine sokarken arabanın açık kapısını çat diye çaptı. Kapıyı öyle sert çarpmıştı ki sıçrayıp uyandı. Alnındaki terleri, pijamasının koluyla sildi. Derin bir nefes aldı.

“Rüyaymış, şükür.” diyerek yataktan kalktı. Ayak yoluna doğru giderken saat 3’e geliyordu.

“Bakalım bu defa ne kadar ceza yiyeceğiz?” diye söylenerek önce yatağa sonra da çok geçmeden rüya âlemine girdi.

Bu defa trafikte olmadığı için sevinçliydi. Ellerin kelepçeli olduğunu fark edince sevinci kursağında kaldı. Kollarına giren iki gardiyan onu sürükleyerek götürüyordu.

“Suçum ne? Nereye götürüyorsunuz beni?” diye sordu.

Gardiyanlardan birisi cevap verdi:

“30 sene yatarın var.”

Necati, kulaklarına inanamıyordu:

“Ne 30 senesi kardeşim, adam mı öldürdük sanki?”

“Dahadabeteri. APP plaka kullanıyormuşsun. İki defa ceza yemişsin aklın başına gelmemiş. Resmi belgede sahtecilikten hüküm giydin.”

“Oldu olacak idam edin bari.” dedi Necati.

Diğer gardiyan,

“Bana kalsa bir dakika bekletmem ama ne yaparsın kanunlar böyle hafif.” dedi.

Koğuşun kapısında Necati’nin ellerini çözdüler.

Gardiyanlardan biri koğuşun kapısını açtı:

“Haydi bakalım gir içeri. Allah kurtarsın!” dedi.

Diğer gardiyan hemen uyardı arkadaşını:

“Acımayacaksın böylelerine. Allah kurtarmasın ne demek? Cenazen çıksın, diyeceksin.”

“Haklısın.” dedi diğeri. “Ağız alışkanlığı işte.” Sonra sesini sertleştirdi:

“Seni gidi toplumun yüz karası, seni gidi trafik canavarı haydi oyalanma, gir içeri!”

Necati, sabah karısı uyandırınca kadar cezaevinde kaldı. Bir önceki rüyada arabadan inerken vites kolundaki tespihi eline almıştı. Sabaha kadar içeride elde tespih volta attı durdu. Son kararını vermişti, başına bela olan APP plakalı aracını satacaktı. Kahvaltı sofrasında konuyu açtı:

“Fikriye ben arabayı satmaya karar verdim. Zaten fazla da kullanmıyoruz. Durduk yere masraf...”

Fikriye bu ani çıkışa anlam verememişti:

“Bu da nereden çıktı durup dururken?” diye sordu.

Durup dururken çıkmamıştı aslında sabaha kadar yattığı cezaevinde uzun uzadıya düşünmüştü bu konuyu. Fikriye’ye cezaevi zamanlarını anlatmadı tabii.

“Şu APP meselesi de başımıza dert olacak. Satalım kurtulalım.” dedi.

“Ee hani kanun bizimle ilgili değil, sahte plakalarla ilgili diyordun?”

“Bu işlere belli olmaz ki hanım. Bugün sahte plakalara ceza getirirler. Yarın bizimki gibi APP serisi plakası olanlara...”

Fikriye, kocasına engel olmayacaktı:

“Nasıl münasipse öyle yap.” dedi.

Kendini uzun bir tartışmaya hazırlamış olan Necati, kararını hanımına bu kadar kolay kabul ettirdiği için içten içe büyük bir sevinç duydu. Bu sevinç yüzüne küçük, küçücük bir gülümseme olarak yansıdı.

-devam edecek-